

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 14181-05-20 רוזנברג נ' טוקר

לפני כבוד השופט רמי אמיר

המערער

שלמה רוזנברג
ע"י ב"כ עו"ד אמה אליאב

נגד

המשיב

אמנון טוקר
ע"י ב"כ עו"ד עומר כהן ועו"ד אלן כהן

פסק דין

- 1
- 2 .1 לפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט פירר) מיום
- 3 21.2.20 בת"א 56579-01-18, לפיו נדחתה תביעת המערער נגד המשיב בגין לשון הרע
- 4 ונגישה.
- 5
- 6 .2 המערער והמשיב עבדו יחדיו בסניף של רשת שופרסל בכוכב יאיר. המערער היה מנהל
- 7 הסניף מטעם שופרסל. המשיב עבד מטעם חברה חיצונית, בנושא שיווק כרטיסי אשראי,
- 8 והוצב מטעמה באותו סניף.
- 9
- 10 .3 במועד מסוים בשנת 2014 התרחש, לפי הנטען על ידי המשיב, "אירוע הסוכרייה", במסגרתו
- 11 נפנף המערער בסוכרייה על מקל למול פניו של המשיב או שדחף אותה לפיו של המשיב,
- 12 ואמר למשיב כי ימצוץ את הסוכרייה או כי ימצוץ למערער.
- 13 המשיב ראה בכך משום הטרדה מינית, ולכן פנה בתלונה לשופרסל, תלונה שהגיעה בסופו
- 14 של דבר להליך של בירור שבו נדחתה תלונתו; בהמשך לכך פנה בתלונה למשטרה, תלונה
- 15 שהסתיימה בסגירת התיק נגד המערער; ובהמשך לכך הגיש תביעה לבית הדין לעבודה נגד
- 16 המערער, תביעה שבסופו של דבר נדחתה בהסכמה ללא הוצאות.
- 17
- 18 .4 בעקבות זאת, ולאחר שתמו כל ההליכים בוועדת הבירור בשופרסל, במשטרה, ובבית הדין
- 19 לעבודה, הגיש המערער תביעה בגין לשון הרע ובגין נגישה נגד המשיב, היא התביעה נושא
- 20 הערעור.
- 21
- 22 .5 בית משפט קמא שמע את הראיות ואת טענות הצדדים, והחליט לדחות את התביעה תוך
- 23 חיוב המערער בהוצאות.
- 24
- 25

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 14181-05-20 רוזנברג נ' טוקר

- 1 בית המשפט קבע, כי דברי המשיב בתלונותיו האמורות על המערער שהטריד אותו מינית
2 הן בגדר פרסום לשון הרע. עוד קבע בית המשפט, כי אף שאירוע הסוכרייה התרחש בעיקרו,
3 הרי לא עומדת למשיב הגנת אמת דיברתי לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע, במובן זה
4 שהיה באירוע הסוכרייה משום הטרדה מינית מצדו של המערער.
5 בצד זאת, קבע בית משפט קמא, כי עומדת למשיב הגנת תום הלב לפי סעיף 15(8) לחוק,
6 משום שהוא האמין באופן סובייקטיבי בנכונות הדברים, אף שמבחינה אובייקטיבית לא
7 מדובר בהטרדה מינית.
8 מטעם זה אף דחה בית משפט קמא את טענת המערער לפי עוולת הנגישה, כיוון שאמונה
9 סובייקטיבית בתום לב בנכונות הדברים שוללת את יסוד הזדון והיעדר סיבה סבירה
10 ומסתברת בגדרה של עוולת הנגישה.
11
12 מכאן הערער שלפניי. 6.
13 ב"כ המערער לא חלקה, כמובן, על קביעותיו העובדתיות והמשפטיות של בית משפט קמא,
14 שתלונות המשיב היוו פרסום של לשון הרע, וכי לא עומדת למשיב הגנת אמת דיברתי.
15 אלא שב"כ המערער טענה, שהסתירות הפנימיות הרבות בין הגרסאות השונות שנתן
16 המשיב, וכן עדויות של שני עדי תביעה, מר חלה (מנהלו של המשיב) וגב' נשלסקי (מבררת
17 התלונה בשופרסל), בצד עדותו של המערער – כל אלו מלמדים שאירוע הסוכרייה לא היה
18 ולא נברא. לדעתה של ב"כ המערער, אין לקבל את עדות המשיב לנוכח ריבוי הווריאציות
19 והסתירות הפנימיות, במיוחד בשים לב לחומרת המעשים שנעשו כלפיו לפי הנטען. לדעתה,
20 מי שסבל מעשים כאלו יזכור אותם לפרטיהם ובאופן עקבי.
21 כפועל יוצא מכך, מבקשת ב"כ המערער לטעון, שלא ניתן לקבוע כפי שעשה בית משפט
22 קמא, שהמשיב פעל בתום לב. בהקשר לכך, הפנתה ב"כ המערער לנטל המוטל על המשיב,
23 הנתבע המתגונן בתביעת לשון הרע. כן הפנתה באופן ספציפי להוראת סעיף 16(ב)(2)
24 שקובעת חזקה של חוסר תום לב כאשר הפרסום לא היה אמת, והמפרסם לא נקט אמצעים
25 סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לאו. לטענת ב"כ המערער, לא רק שהנטל הוא על
26 המשיב הטוען להגנה, אלא שמדובר בנטל כבד במיוחד, באופן פרופורציונאלי לחומרת
27 ההאשמות אותן הטיח במערער. ובענייננו, לא רק שהמשיב לא עמד בנטל, אלא שהראיות
28 מצביעות באופן פוזיטיבי ההפך מכך.
29 עוד ביקשה ב"כ המערער בטיעונה בעל פה, בהסתמך על הודעת הערער, ולמרות היעדר
30 טיעון לכך בעיקרי הטיעון, כי יש לקבל את התביעה גם על יסוד עוולת הנגישה, וכי זו איננה
31 נדחית על-ידי דיני לשון הרע.
32
33 ב"כ המשיב תמכו בפסק הדין של בית משפט קמא ובנימוקיו. הם הוסיפו וטענו, כי אין זה
34 ראוי להתערב בקביעות עובדתיות של בית משפט קמא, וכי הליך הערער איננו בגדר
35 "מקצה שיפורים" (כך בלשונם).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 14181-05-20 רוזנברג נ' טוקר

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34
8. שקלתי בדברים, ולטעמי יש לדחות את הערעור.
9. ראשית, אין זה מדרכו של בית משפט שלערעור להתערב בקביעות מהימנות ובממצאי עובדה של הערכאה הדיונית.
- בית משפט קמא קבע כי אירוע הסוכרייה אכן התרחש; אף שמבחינת תוכנו יש לקבוע מבחינה עובדתית כי המערער הושיט למשיב את הסוכרייה והציע לו למצוץ אותה. דברים אלו נסמכו על סקירת הראיות, ועל התרשמותו של בית משפט קמא שעיקרי הדברים אותם ציין המשיב אכן קרו. גם בית משפט קמא היה ער לריבוי וריאציות מצדו של המשיב, ואולם בית המשפט היה נכון לקבל זאת בשים לב לסערה הרגשית בה היה נתון המשיב, וכן לחיזוקים חיצוניים, במיוחד בעדותה של הגב' כהן, אותה העדיף על פני עדותו של מר חלה. מדובר בקביעות שמבוססות על התרשמות מהעדים, ואין בסיס להתערבות בעניין זה.
- אוסף ואומר, כי ההנחה של ב"כ המערער, שמי שסבל הטרדה מינית או דחיפת סוכרייה לפיו יזכור כל פרט ופרט – אינה הנחה נכונה. ניתן ללמוד מהכללים הנקוטים לפנינו בתיקים של פשעים מיניים, כי אין לדקדק עם נפגע העבירה בפרטי עדותו, ויש לבחון את ליבת הדברים.
10. בצד קביעתו זו של בית משפט קמא, עומדת ושרירה אף קביעתו הנוספת, שהמערער לא הטריד מינית את המשיב במעשיו אלו שבמסגרת אירוע הסוכרייה. קביעה זו עומדת בעינה, וכמובן שגם ב"כ המערער לא תוקפת אותה. לכן קבע בית משפט קמא, ובצדק, שדברי לשון הרע של המשיב על המערער, כאילו הטריד אותו מינית, לא היו דברי אמת, ואין המשיב זכאי להגנת "אמת דיברתי" לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.
11. שורש המחלוקת בין הצדדים הוא בעניין הגנת תום הלב לפי סעיף 15(8) לחוק, והוכחתה על פי כללי הראיות המחייבים בכגון דא. סעיף 15(8) לחוק מורה כי פרסום בהגשת תלונה לממונה או לרשות המוסמכת, יקנה למתלונן הגנה טובה אם עשה זאת בתום לב. רבות נכתב על תום הלב בהגנה זו. בצדק ראה בית משפט קמא לבחון את הדברים מנקודת ראותו הסובייקטיבית של המשיב, הוא מוסר התלונה. בית משפט קמא קבע כדבר שבעובדה, שהמשיב האמין בכנות כי המערער אכן הטריד אותו מינית, ולכן ראה להכיר בהגנה העומדת לו לפי סעיף 15(8) האמור.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 14181-05-20 רוזנברג נ' טוקר

- 1 בהנחה עובדתית זו, לגבי אמונתו הכנה של המשיב בקיומה של הטרדה מינית – וכאמור,
2 גם לעניין עובדתי זה אין מקום להתערבות של ערכאת הערעור – אזי ברור שהפרסום בדרך
3 של הגשת תלונה, תחילה למעביד הממונה ובהמשך למשטרה, היה פרסום שלא חרג מתחום
4 הסביר באותן נסיבות. מדובר במהלך מדורג ומידתי. מדובר במהלך סביר ומתקבל על
5 הדעת מבחינת מי שרואה עצמו, בכנות, כנפגע מהטרדה מינית. אם לא נאמר כך, אזי נחסום
6 כל דרך לבירור תלונות על הטרדה מינית.
- 7 בהמשך לכך, וכאשר הפרסום אינו חורג מהסביר באותן נסיבות – חלה חזקת תום הלב
8 הקבועה בסעיף 16(א) לחוק. לכן בצדק קבע בית משפט קמא, שהגנת תום הלב לפי סעיף
9 15 צריכה לעמוד לזכות המשיב.
- 10 אינני מתעלם מהוראת סעיף 16(ב)(2) לחוק, לה טענה ב"כ המערער. סעיף זה קובע חזקה
11 הפוכה, שהפרסום נעשה שלא בתום לב. ואולם תוכנו של הסעיף אינו רלוונטי לענייננו. אכן,
12 הדבר שפורסם אינו אמת, דהיינו שלא הייתה הטרדה מינית. ואולם אין לומר על המשיב
13 שהוא לא נקט לפני הפרסום באמצעים סבירים להיווכח אם הדבר אמת אם לאו – הרי
14 מדובר בפרשנות שלו לאותם דברים, שהיה עד להם ושותף להם. לכן, לא היו "אמצעים"
15 שאותם צריך היה לנקוט. אם כבר הרי דווקא הגשת תלונה היא בגדר אמצעים כאלה,
16 משום שהרשויות הבודקות והחוקרות הן אלו שיכולות לברר את הדברים.
- 17 ב"כ המערער טענה כי הנטל לעניין הגנת תום הלב הוא על המשיב; וכי הוא לא הצליח
18 להרים את הנטל ולסתור את החזקה השלילית לפי סעיף 16(ב)(2). אכן הנטל להוכחת הגנת
19 תום הלב רובץ על הטוען לאותה הגנה, ואולם המשיב עמד בכך כאמור לעיל. ולעניין סעיף
20 16(ב)(2), הרי מדובר בחזקה שלילית, שהנטל להוכחתה הוא דווקא על הטוען לאותה חזקה
21 שלילית, קרי על המערער. זאת ועוד, לא די בכך שהדברים נושא הפרסום אינם אמת כדי
22 לקיים חזקה שלילית זו. זהו רק התנאי הראשון, ואולם העיקר הוא בעניין אי נקיטת
23 האמצעים הסבירים, דבר שלא התקיים בענייננו כמוסבר לעיל.
- 24
- 25 12. לפיכך, בדין קבע בית משפט קמא, שהגנת תום הלב לפי סעיף 15(8) לחוק עומדת למשיב,
26 ודין התביעה נגדו להידחות.
27
- 28 13. כאמור, ב"כ המערער טענה בפניי בטיעון שבעל פה גם לחלוקה של עוולת הנגישה.
29 מעבר לקושי העיוני בעניין תחולתה של עוולה זו בעניין של פרסום לשון רע כהסדר שירי,
30 למרות שלילת כל חבות לפי דיני לשון הרע; ומעבר לקושי הברור, כמוסבר בפסק דינו של
31 בית משפט קמא, שלא ייתכנו זדון והיעדר סיבה סבירה ומסתברת, כאשר נקבע שהמשיב
32 פעל בתום לב – אזי לא היה מקום לטעון טענה זו בערעור בטיעון שבעל פה, לאחר שב"כ
33 המערער זנחה זאת במסגרת עיקרי הטיעון.
- 34 לא די בטענות שנרשמות בשולי הודעת הערעור, ומה שלא נטען בעיקרי טיעון דינו כטענה
35 שנזנחה. כך במיוחד כשמדובר בטענה משפטית, שהרי לכך נועדו עיקרי הטיעון.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 14181-05-20 רוזנברג נ' טוקר

14. לאור כל האמור לעיל, אני רואה לדחות את הערעור. 1
בנסיבות העניין, כאשר בבית משפט קמא זכה כבר המשיב בהוצאות, אינני רואה להוסיף 2
ולפסוק הוצאות בערעור. אחרי ככלות הכול, נקבע בבית משפט קמא, וקביעה זו עומדת 3
בתוקף גם היום, שהמערער לא הטריד מינית את המשיב; ואני סבור שכשם שהמשיב הגיש 4
את תלונותיו בתום לב, כך גם המערער הגיש את תביעתו ואת ערעורו בתום לב ובאמונה 5
סובייקטיבית שנעשה לו עוול. 6
לפיכך, יושב העירבון לידי ב"כ המערער. 7
8
9 ניתן היום, כ' אלול תש"פ, 09 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.

